

Азъ му ся вврекохъ тогазъ да туржъ въ опасность и себе си за него, ако ми ся обѣщае че като земе пакъ корабѣтъ подъ власть-тъ си, да прѣнесе мене и другаря ми въ Англижъ. Той ми ся обѣща отъ вее сѣрдце. И тѣй дадохъ имъ три пушкы, доволно баруть и коршумы, които като зе, впуснж ся рѣшително съ двамата си другари противу бунтовницыгѣ, уби двамина отъ тѣхъ, най-лошавы-тъ; а другыгѣ като видѣхж че сме пегина и добрѣ обржжены, поискахж да ся прѣдадѣтъ; ный склонихмы на това, но съ условіе да ни помогнѣтъ да обладаемъ пакъ корабѣтъ. Кораберитѣ ся обѣскахж и ся прѣдадохж, но ный за по-голѣмж нашъ безопасность зехмы та гы вързахмы.

Слѣдъ това азъ имахъ врѣме да раскажж на корабоначалника всичкыгѣ ся исторіж, кождо той слушаше съ голѣмо вниманіе и очудваніе. Заведохъ го послѣ въ твърдѣлѣтъ си и показъ му подробно всичкото ся имущество; послѣ отъ като ядохмы на едно, помыслихмы какъ да обладаемъ корабѣтъ. Въ него вжтрѣ имаше още двадесетъ и четири корабери; какъ по-сполучливо можахмы да гы нападнемъ, или какъ бы могли да запрѣваримъ пропаданіето си ако